

5. Шульга М.Г. Переміщення і пропуск товарів через митний кордон України [Електронний ресурс]. Право та управління : електрон. наук. фах. вид. Нац. ун-т держ. податк. служби України. Ірпінь, 2012. № 3. С. 475–486. Режим доступу: http://www.nbu.gov.ua/e-journals/prtup/2011_2/pdf/11smgdmp.pdf.

6. Царенко В. І., Хома В. О. Митні процедури: ознаки та поняття [Електронний ресурс]. Порівняльно-аналітичне право. 2014. № 3. Режим доступу : http://www.pap.in.ua/3_2014/40.pdf.

7. Основи митної справи в Україні : підручник за ред. П. В. Пашка. К. : Знання, 2008. 651 с.

ВПРОВАДЖЕННЯ ЛОГІСТИКИ В ФІНАНСОВУ ДІЯЛЬНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА

*Андрєєва Д. В., здобувач вищої освіти- магістрант 2 року навчання,
adarkaandreeva18@gmail.com*

*Науковий керівник: Дмитрієва О. І., к. е. н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Впровадження логістики в фінансову діяльність підприємства є важливим інструментом вирішення проблеми з підвищення ефективності управління фінансовими ресурсами підприємства, у тому числі й управління фінансовими ресурсами.

Аналіз діяльності підприємства із позицій стратегічних і тактичних завдань, дозволяє зробити висновок, що підприємство як логістична система повинна формуватися у три етапи, як і будь-яка інша система.

На першому етапі визначаються цілі функціонування системи. На другому – вимоги до неї. Система повинна задовольняти такі вимоги: оновлення структури підприємства, організація і регулювання руху фінансових ресурсів, взаємодія з реальним сектором економіки, активізація інвестиційної діяльності, розвиток зовнішньоекономічної діяльності, удосконалення платіжних систем.

Тільки на третьому етапі можна конструктивно здійснити побудову підприємства як єдиної логістичної системи, що включає в себе підсистеми, які забезпечують досягнення поставленої мети.

Акумулюючи кошти, підприємство самостійно вирішує питання щодо напрямів розміщення вільних коштів залежно від стратегічних завдань, фінансових умов, дохідності ринку.

Особливо слід відзначити роль споживачів підприємства, які, з одного боку, є найважливішою ланкою ланцюга руху грошових

коштів, а з іншого – це частина своєї окремої системи, чи фірма, чи домогосподарство тощо. Таким чином, підприємство – це та ланка, яка здійснює рух, перетворення та впливає на швидкість переміщення фінансових ресурсів.

Практично всі напрями фінансової діяльності можна розглядати з логістичних позицій. Кожен напрям націлений на досягнення основної мети функціонування фінансової системи в цілому. Тому потрібно проаналізувати рух потоків у системі з метою доведення можливості використання логістичного інструментарію, що застосовується для управління потоками у виробничих системах.

Мета функціонування логістичної системи (підприємства), де основним елементом дослідження є матеріальний потік – економічний прибуток.

Процес залучення підприємством фінансових ресурсів та їх розміщення можна розглядати з позицій логістики як рух фінансових потоків, що рухаються від первинного джерела через ланцюг до кінцевого споживача, збільшуючи свою вартість. Дуже важливо, щоб фінансовий потік по закінченні операції не виходив за межі підприємства, а перенаправлявся для виконання наступної.

З погляду логістичного підходу, котрий являє собою напрям методології наукового пізнання і в основі якого лежить розгляд об'єктів як систем, об'єкт, що вивчається, розглядається як комплекс взаємопов'язаних підсистем, об'єднаних загальною метою. Відомо, що логістичний підхід будується на основі системного, який, на відміну від класичного, припускає поступовий перехід від загального до часткового, дозволяє визначити і сформулювати цілі функціональної системи і як підсумок виділити ті підсистеми, котрі утворюють єдину систему.

Сутність логістичного підходу становлять три принципові положення:

- взаємопов'язані функції розглядаються як єдиний потік;
- для управління потоком створюється відповідна система, тобто організаційно-управлінський механізм;
- оцінювання ефективності функціонування системи управління потоком здійснюється з урахуванням не тільки витрат, а ще й утрат прибутку, зумовлених нераціональним використанням ресурсів потоку.

Треба зауважити, що будь-який фінансовий потік супроводжується інформаційним потоком – обов'язковим атрибутом

функціонування будь-якої системи. Інформаційний потік може випереджати фінансовий, супроводжувати його або йти у зворотному напрямку. Інформаційний потік у підприємстві як у логістичній системі виконує основну функцію: фіксує здійснення фінансових операцій. Поліпшення якості інформаційного потоку може вплинути на поліпшення партнерських відносин із споживачами і тим самим збільшити доходи, порівняно з технологією вдосконалення послуг. Якщо оперативно обробляти певну інформацію, можна зменшити обсяг фінансових ресурсів, що не використовуються, за рахунок оптимального управління, які надають ресурси, і тими, що їх використовують.

Сформовані фінансові ресурси акумулюються і розподіляються по каналах розподілу, під якими розуміються види активних операцій підприємства. Під каналами виходу маємо на увазі конкретні обсяги фінансових ресурсів під визначені напрями діяльності, відділення з потребами у фінансових ресурсах.

Констатуємо, що рух фінансових ресурсів відбувається по каналах входу, розподілу та виходу між центрами планування фінансових ресурсів, організації обслуговування фінансових ресурсів, моніторингу, обліку і контролю руху фінансових ресурсів, мотивації персоналу, який відповідає за рух фінансових ресурсів.

В рамках процедури застосування логістичного підходу до управління фінансовими ресурсами підприємства виділено об'єкт, суб'єкт управління, функції суб'єктів управління, напрямки дій суб'єктів на об'єкти управління, визначено мету, принципи та методи управління фінансовими ресурсами банку.

Об'єкт управління – процес формування і використання фінансових ресурсів, а суб'єкти - фінансові служби, відділи, керівництво, тобто особи, які приймають управлінські рішення щодо управління рухом фінансових ресурсів.

Структура суб'єкта управління може змінюватись залежно від:

- мети діяльності;
- завдань, які перед нею стоять;
- обсягів фінансових ресурсів;
- обраної стратегії управління фінансовими ресурсами;
- ринкової ситуації;
- забезпеченості висококваліфікованими кадрами.

Важлива складова системи управління фінансовими ресурсами підприємства - інструментарій управління фінансовими ресурсами,

який обирається на кожному етапі управління. Методи управління процесом формування і використання фінансових ресурсів: фінансові, нормативні, адміністративні, соціально-психологічні. Визначено, що метою управління фінансовими ресурсами є максимізація прибутку. У випадку, якщо підприємство не досягає поставленої мети, запропоновано здійснювати управління фінансовими ресурсами на основі логістичного підходу, який передбачає комплексне управління фінансовими ресурсами, тобто з урахуванням руху ресурсів не тільки між окремими ланками діяльності, а усім підприємством як логістичною системою.

Останнім часом використовують прогресивніші форми управління, в тому числі і концепцію управління окремими напрямками діяльності на основі центрів відповідальності, тобто структурних підрозділів, які повністю контролюють певний напрямок діяльності, а його керівник несе повну відповідальність за прийняті рішення.

Управління фінансовими ресурсами – це діяльність пов'язана з плануванням, організацією, мотивацією, контролем за дотриманням планів ефективного використання фінансових ресурсів, та координація дій. Ця діяльність буде ефективною, дієвою тільки в тому випадку, коли базується на надійній, реальній та швидко циркулюючій інформації.

Таким чином, запропоновано використання логістичного підходу до управління фінансовими ресурсами підприємства, виходячи з якого підприємство розглядається як логістична система, яка являє собою сукупність взаємопов'язаних елементів (центр планування фінансових ресурсів, центр організації обслуговування фінансових ресурсів, центр моніторингу, обліку і контролю руху фінансових ресурсів, центр мотивації персоналу, який відповідає за рух фінансових ресурсів), що забезпечують ефективний процес управління фінансовими ресурсами підприємства на етапах їх руху (формування, акумуляція та розподіл). Використання логістичного підходу до управління фінансовими ресурсами підприємства необхідне і важливе, тому що дасть змогу за рахунок використання інструментарію логістики максимізувати прибуток.

Література.

1. Крейнина М. Н. Финансовый менеджмент: учеб. пособие. 2-е изд., перераб. и доп. М.: Дело и Сервис, 2003. 442 с.
2. Лахтионова Л.А. Финансовый анализ субъектов хозяйствования: монография. К.: КНЭУ, 2001. 387с.

3. Бланк И.А. Основы финансового менеджмента. К.: Ника - Центр Эльга, 2000. Т. 2, 2004. 289с.
4. Бердар М.М. Управління процесом формування і використання фінансових ресурсів підприємства на основі логістичного підходу. *Актуальні проблеми економіки*. 2008. № 5 (83). С. 133–138.
5. Сергеев В.И. Логистика в бизнесе: учебник. М.: ИНФРА-М, 2001. 608 с.

МЕТОДИ ВИБОРУ ОПТИМАЛЬНОГО ПОСТАЧАЛЬНИКА

*Баба Яссін, здобувач вищої освіти-магістрант 2 року навчання,
yassinebaba1995@gmail.com*

*Науковий керівник: Бочарова Н. А., к. е. н., доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Проблеми вибору оптимального постачальника, який би був надійним партнером для підприємств, установ та організацій, є одними з найважливіших питань в умовах сучасного ринку. Так на ринку функціонує велика кількість постачальників товарів, робіт та послуг, але існує ряд критеріїв, які їх відрізняють.

Виділяють декілька основних підходів до вибору постачальника товарів, робіт та послуг.

Експертний підхід – ґрунтується на оцінках постачальника фахівцями, які можуть адекватно оцінити ті чи інші параметри, що характеризують постачальника. Таким чином, вибір оптимального постачальника відбувається на основі отриманих рейтингів або інтегральних експертних оцінок. Недоліком є те, що між вибором з декількох постачальників експерти оцінюють їх суб'єктивно, але при збільшенні кількості постачальників, суб'єктивізм експертів зменшується, так як збільшується кількість оцінок. При оцінках постачальників доцільно дотримуватись певних критеріїв. Зокрема, незначна відмінність в твердженнях не має сильно впливати на відповідне числове значення, й навпаки, значна відмінність має відобразитись відповідним збільшенням на числовій шкалі.

Аналітичний підхід – ґрунтується на розрахунковому ряді показників, що характеризують постачальника. Недоліком цього методу є те, що потенційний постачальник не завжди надає достовірну інформацію. Тому, при відсутності та недостовірності даних, розрахунки не відображають в повній мірі доцільності співпраці з таким постачальником.